

FELIP GRAUGÉS,
MESTRE EN GAI SABER

ROSER BOFILL

«Traçut ferrer de la paraula viva». Així defineix a Graugés en un vers el seu amic el poeta Guerau de Liost, molt encertadament. Perquè Graugés no tan sols sap treballar el ferro, sinó que és també un artífex de la paraula. L'estil de Felip Graugés, ens dirà Albert Manent (fill del poeta Marià Manent), «és un estil popular que representava el contrapunt de la poesia intel·lectual postsimbolista Però el realisme de Graugés no era "a l'etat pur" sinó depurat per l'ofici».

Felip Graugés va néixer a l'Estany el 14 d'agost de 1889. Molt aviat se sentí inclinat cap a les lletres. Els seus poetes preferits eren Verdaguer, Maragall i també, curiosament, Francis James. El coneixement de la poesia de Josep Carner li va fer una gran impressió, perquè per ell va ser el descobriment d'una poesia nova.

Inicià les seves col·laboracions al *Butlletí del Síndicat Agrícola i Caixes Rural i d'Estalvi de la Lliga de Defensa del Arbre Fruiter* de Moià. També va escriure a la revista manresana *Cenacle*, i el 1916 i el 1917 va publicar a *La Revista* fundada per López-Picó. Igualment va ser redactor i col·laborador poètic de la *Revista de Vic*. A poc a poc, aquell jove de l'Estany anava entrant en aquest terreny literari que tant li agradava.

El seu primer llibre de versos es va publicar l'any 1924. Títulat *Camps a través*, forma part de la col·lecció Biblioteca d'Autors Vigatans de la Gazeta de Vich, i canta la labor dels pagesos. És un llibre líric i descriptiu.

La generació de Felip Graugés és una generació de bons poetes: Josep Carner, Guerau de Liost (de qui va ser gran amic), Clementina Arderiu, Carles Riba, Josep Maria de Sagarra, Ventura Gassol, J. V. Foix i Marià Manent, per citar-ne alguns. Amb molts d'ells va compartir tertúlies en què gaudia enormement.

L'any 1926 deixa l'ofici de ferrer i es trasllada a Barcelona, on treballa com a redactor del diari *La Publicitat*. El 1929 treballa de redactor i administrador a *La Nau*, el diari de Rovira i Virgili (1927-1933). Juntament amb Manuel Brunet i Rossend Llates, publica versos a *Art Nova*. També l'any 1929 es casa amb Maria Riera i Alberch, veïna de Castellterçol, amb la qual tindrà un fill.

Felip Graugés Camprodon i el contractista d'obres Josep Rabat Masnou, de Viladrau, es conegueren restaurant la finca de Rocafort, que havia comprat Josep Bofill Gallés. D'aquesta amistat va sorgir un matrimoni, el de Josep

Felip Graugés el 1936 amb la reina dels Jocs Florals, Concepció Gras, i en una foto del mateix any

Rabat amb Leonor Graugés, germana del poeta. D'aquí que les visites i estades a Viladrau fossin sempre molt freqüents. Va estar-se a la localitat durant la Guerra Civil i Albert Manent, que passava aquell temps amb la seva família a Ca l'Herbolari, propietat de Jaume Bofill i Ferro, el descriu com un home actiu, falaguer, belluguet i de bon humor malgrat les circumstàncies.

Els anys quaranta Graugés va posar una botiga a Barcelona, al número 163 de l'avinguda República Argentina, la mateixa casa on vivia Carles Riba. A prop (al carrer Craywinkel) vivia Marià Manent, almenys un cop per setmana Graugés apareixia a quarts de nou del vespre per xerrar amb el seu amic. Explicava anècdotes, discutien i passaven agradablement l'estona.

En Felip Graugés era molt amant de les tertúlies literàries i la que més freqüentava era la que presidien Joan Maria Guasch i Joan Oller.

La poesia de Graugés canta la terra, la vida camperola, el paisatge, l'amor i la família, i inclou molts poemes dedicats als sants i a la Verge. És una poesia popular, feta amb rigor mètric i rica de llenguatge. En triem un parell de mostres. (Totes les poesies s'han extret de *l'Obra poètica completa de Felip Graugés*. L'Estany: 1989.)